

БОЖАТА ПРАВДА

Единъ човѣкъ, следъ като изучилъ добре земната правда, тръгналъ да търси Господа, за да изучи и небесната.

Срещналъ той бѣлобрадъ старецъ въ една гъста гора и го запиталъ:

— Не си ли виждалъ насамъ Господа?

— Защо ти е? — отговорилъ старецътъ. — Азъ съмъ Господъ.

— Така ли?! Тогава кажи ми, Господи, каква е твоята правда, защото азъ вече изучихъ земната и искамъ да видя небесната.

— Моята правда ли? Видишъ ли оня дълбокъ изворъ — до голѣмото дърво? Скрий се задъ дървото и ще я видишъ. А следъ това ме потърси, за да ми кажешъ, какво си видѣлъ.

Скрилъ се човѣкътъ задъ дървото и зачакалъ.

Не минало много, и на извора се спрѣлъ охраненъ и богато облѣченъ човѣкъ. Когато той се навелъ да пие вода, изъ пояса му паднала една голѣма кесия, пълна съ жълтици. Човѣкътъ не усѣтилъ нищо и продължилъ своя пжтъ, като оставилъ кесията въ тинята.

Следъ малко единъ беденъ и мършавъ човѣкъ се спрѣлъ до извора да си отдѣхне. Навелъ се и той да срѣбне вода и забелязалъ пълната кесия съ жълтици. Грабналъ я радостно и отишелъ по пжтя си.

